

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **T. M.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 39/61, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2006, č. j. 17821/06-1100, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 2. 6. 2008, č. j. 59 Ca 25/2007 - 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozsudkem ze dne 2. 6. 2008 zamítl žalobu, jíž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2006, č. j. 17821/06-1100. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu jeho prostřednictvím, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Žalobce podal kasační stížnost krajskému soudu v elektronické formě dne 1. 7. 2008, bez připojeného elektronického podpisu podle zvláštního zákona. Toto podání následně doplnil písemným podáním shodného obsahu, které podal k poštovní přepravě rovněž dne 1. 7. 2008 a které bylo krajskému soudu doručeno dne 2. 7. 2008.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Nestanoví-li soudní řád správní jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (§ 42 odst. 5 s. ř. s.).

Nebyla-li fyzická osoba, jíž je písemnost určena, zastížena na adrese, na kterou jí bylo doručováno, a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, podle § 46 odst. 3 o. s. ř. uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se podle § 50c odst. 1 o. s. ř. v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložena písemnost, která má být doručena do vlastních rukou vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se dle § 50c odst. 4 o. s. ř. poslední den lhůty

za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení vyloučeno (§ 50d odst. 1 o. s. ř.) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

V daném případě nebyl adresát (žalobce) při doručování předmětného rozsudku dne 4. 6. 2008 zastížen. Téhož dne byla písemnost uložena u pošty a adresátu byla zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Protože náhradní doručení nebylo vyloučeno a nebyla prokázána ani neúčinnost uložení písemnosti (§ 46 odst. 6 o. s. ř.), dle § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 40 odst. 1 s. ř. s. připadl den doručení písemnosti na sobotu 14. 6. 2008. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že fakticky, dle doručenky, žalobce předmětný rozsudek převzal až dne 18. 6. 2008.

V daném případě tedy byla ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvou týdnů lhůty pro podání kasační stížnosti sobota 14. 6. 2008. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na sobotu 28. 6. 2008. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. pak platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Tím v daném případě bylo pondělí 30. 6. 2008.

Protože kasační stížnost žalobce krajskému soudu zaslal elektronicky až dne 1. 7. 2008, přičemž téhož dne ji podal i prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována.

Zcela nerozhodná je v této souvislosti skutečnost, že žalobce ve svých podáních jako den vyhotovení kasační stížnosti uvedl 30. 6. 2008.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že za popsané procesní situace bylo nadbytečné, aby krajský soud vyzýval žalobce k doplnění náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a k doložení povinného zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2008

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu